

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Th. Nielsen, Tauber, Søren Jørgensen, P. Nielsen, B. Holm, S. P. Christensen, P. Pedersen (Maribo Amts 1ste Valgkreds), N. Albertsen, Zahle, H. Hansen, Thorup, Kruse, S. Pedersen, S. Rasmussen, E. Andersen.

1) I 1ste Linie ændres „Det“ til: „Af det“.

2) I 3die Linie ændres „for“ til: „Halvdelen for hvert af“.

3) I Titelen indsættes efter „Eftergivelse“: „af Halvdelen“.

Det stillede Endringsforslag, Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Th. Nielsen: Det Endringsforslag, som jeg i Forbindelse med 14 andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille, gaar, som man vil have set, ud paa at negte Halvdelen af den Sum, som er forlangt, det vil sige, at Fordelingen skal foregaa paa 2 Aar. At vi have valgt at fordele Bevillingen paa 2 Aar istedetfor at negte det ene Aars Bevilling, har sin Grund i, at den høitagtede Finansminister ved 2den Behandling udtalte, at det netop var om at gjøre, at man ovre paa Derne strax fik at vide, hvor stort et Beløb man kunde gjøre Regning paa. Det ærede Medlem for Kolding (Berg) spurgte nemlig, om det ikke kunde være nok, naar man gav Bevillingen til næste Aar for det Aar, men dertil bemærkede, som sagt, den høitagtede Finansminister, at dette ikke kunde være tilstrækkeligt, da det nemlig gjaldt om, at man derovre kunde faae Visshed for, hvor Meget man i Grunden fik. Derfor er det, vi have fordelt Bevillingen paa begge Aar, istedetfor at negte den for det ene. Da Sagen var til første Behandling, bemærkede det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Povlsen), at det ikke vilde være rigtigt at lade Sagen gaa til Udvalg, og han begrundede dette paa, at

jeg som Medlem af det ifjor nedsatte Udvalg havde udtalt, at jeg ikke havde faaet tilstrækkelig Kundskab til Sagen i Udvalget. Da dette netop staar i nogen Forbindelse med denne Sag, turde jeg maasse bemærke, at den Sag, vi ifjor havde til Behandling, ikke angik St. Thomas og St. Jan — det var kun ganske leilighedsvis, at vi kom til at omtale disse. Der — men den angik, som ærede Medlemmer vilde erindre, St. Croix. Det vil maasse ogsaa erindres, at jeg ved første Behandling ifjor i Grunden udtalte mig for Ministerens Forslag om, at vi skulde understøtte St. Croix, og jeg gjorde det, fordi jeg kunde se saameget, at der virkelig var Nød paaferde derovre, men da jeg kom ind i Udvalget og saae alle Aktstykker og Oplysninger om Derne, fik jeg efterhaanden mere og mere den Overbevisning, at det ganske vist var onskeligt, at der blev ydet dem Understøttelse — i den Henseende blev min Forestilling ikke svækket — hvorimod der var en anden Maade, hvorpaa de først burde hjælpes. Det Udslag, hvortil jeg kom ligeoverfor denne Sag, var, at Pengehjælpen i Grunden ikke vilde hjælpe saameget, dersom man ikke iforveien paatænkte at hjælpe paa anden Maade. Jeg kan ikke negte, at netop denne Skilbring har havt Indflydelse paa min Stilling til den foreliggende Sag, thi jeg er derved bleven noget mere varsom og tilbageholdende ligeoverfor de vestindiske Forhold. Dertil kommer ogsaa, at man i de sidste Dage har set, at Colonialraadet paa St. Croix har forhandlet om en Understøttelse til St. Thomas i Anledning af Ulykken, og at man der ikke har kunnet blive enig om en større Bevilling end 2000 Dollars, hvorhos der endda kun var en kneben Majoritet derfor, ligesom det synes, at den private Indsamling til Den er foregaaet noget langsomt. Det er baade dette og tillige, hvad jeg udtalte ved første Behandling, som gjør, at jeg virkelig har været meget i Forlegenhed overfor det foreliggende Forslag. Jeg har ikke faaet den mindste Oplysning om — det var derfor, jeg ønskede et Udvalg nedsat ved 1ste Behandling — hvorvidt det Dnske, som St. Thomas og St. Jan i Grunden udtale i deres Ansøgning, der er underskrevet af den største